

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ 1 ตัวอย่างการลงโทษพนักงานกระทำผิดวินัย

1. ความผิดเกี่ยวกับการเงิน	1
2. ความผิดเกี่ยวกับมิเตอร์หรือหม้อแปลง	4
3. ความผิดเกี่ยวกับยานพาหนะ	5
4. ความผิดเกี่ยวกับการใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์	5
5. ความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหน้าที่การงาน	8
6. ความผิดเกี่ยวกับพัสดุ	9
7. ความผิดเกี่ยวกับการบังคับบัญชา	10
8. ความผิดในเรื่องอื่น ๆ	10

ตัวอย่างการลงโทษพนักงานกระทำผิดวินัย

1. ความผิดเกี่ยวกับการเงิน

เรื่องที่ 1

นายยูร ชผ.ชง. รักษาการแทน ผผ.ชง. กฟต. ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินค่าเช่าบ้าน ได้รับอนุมัติให้เช่าบ้านเลขที่ 882/1 ของนางสมคิด ในอัตราค่าเช่าเดือนละ 2,000.- บาท โดยเบิกค่าเช่าตั้งแต่เดือน 1 พ.ค. 2536 - พ.ค. 2537 และในเดือน พ.ค.2537 นี้เอง นายสมคิด เจ้าของบ้านถึงแก่กรรม นายยูร จึงได้จ่ายเงินค่าเช่าบ้านให้กับลูกชายเจ้าของบ้านแทน จนถึงเดือน ธ.ค.2537 ต่อมาในเดือน ม.ค. 2538 นายยูร ได้ย้ายบ้านเช่าใหม่ ซึ่งเป็นบ้านของนายสมหมาย ในอัตราค่าเช่าเดือนละ 2,000.-บาท โดยไม่ได้ขออนุมัติเปลี่ยนแปลงบ้านเช่าให้ถูกต้องตามระเบียบ นอกจากนี้ยังได้ใช้ใบเสร็จรับเงินของเจ้าของบ้านหลังเดิมที่นางสมคิด ลงชื่อทิ้งไว้ให้ก่อนถึงแก่กรรมมาเบิกกับ กฟท. ตั้งแต่เดือน ม.ค.2538 ถึง ก.ย. 2540 รวม 33 เดือน เป็นเงิน 66,000.-บาท

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น เห็นว่า แม้นายยูร จะให้เหตุผลว่า เนื่องจากบ้านเช่าใหม่ มีราคาเช่าในอัตราเดียวกันกับบ้านเช่าหลังใหม่ และได้มีการเบิกจ่ายจริงตามสิทธิก็ตาม แต่การเบิกค่าเช่าบ้านหลังใหม่นี้ นายยูร ไม่ได้ดำเนินการขออนุมัติเปลี่ยนแปลงบ้านเช่าให้ถูกต้องตามระเบียบ ประกอบกับหลักฐานการเบิกก็เป็นหลักฐานที่ไม่ถูกต้อง เนื่องจากผู้ลงชื่อรับเงินตามใบเสร็จได้เสียชีวิตไปก่อนหน้านี้แล้ว การกระทำของนายยูร ถือได้ว่าเป็นการรายงานข้อมูลอันเป็นเท็จ อันเป็นความผิดทางวินัย สมควรให้ลงโทษภาคทัณฑ์ และให้คืนเงินที่เบิกไปโดยใช้หลักฐานไม่ถูกต้องตามระเบียบ จำนวน 66,000.-บาท ต่อ กฟผ. ด้วย

เรื่องที่ 2

นายสุ พชง. 4 กฟอ. ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ก่อสร้างงานขยายเขตและปรับปรุงระบบจำหน่าย โดยมีคนงานของบริษัท อยู่ในความควบคุมจำนวน 8 คน แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าในการปฏิบัติงานจริง นายสุ ได้นำบุตรชายของตนเองมาปฏิบัติงานแทนคนงานบริษัท โดยได้ปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ 17 มี.ค. - 5 มิ.ย. 2543 แต่ในการเบิกจ่ายเงินค่าแรงงาน นายสุ ได้เบิกจ่ายเงินค่าแรงงานในนามของคนงาน ตั้งแต่วันที่ 16 มี.ค. - 15 ก.ย. 2543 คิดเป็นเงินค่าแรงงานทั้งสิ้นจำนวน 26,250.-บาท โดยนายสุ อ้างว่าเหตุที่กระทำไปก็เนื่องจากว่าเพื่อนำเงินไปซื้อหลอดไฟโซเดียม ทดแทนหลอดไฟเดิมที่เบิกมาจากคลังพัสดุ และได้สูญหายไป จากการกระทำดังกล่าวเห็นว่า นายสุ มีเจตนาปฏิบัติงานฝ่าฝืนระเบียบ ทำให้ กฟภ. ได้รับความเสียหาย สมควรให้ลงโทษลดอันดับเงินเดือน ลง 1 อันดับ และให้คืนเงินค่าแรงงานจำนวน 26,250.-บาท ที่เบิกไปโดยไม่ถูกต้องต่อ กฟภ.

เรื่องที่ 3

นายดวง พง.2 กฟจ. มีหน้าที่ควบคุมการตัดมิเตอร์ ตีตรามิเตอร์กรณีต่อกลับ ตัดมิเตอร์ ผู้ใช้ไฟรายใหญ่ และดูแลผู้รับจ้างจ่ายไฟ เมื่อประมาณเดือน ก.ค. 2544 นายดวง ได้รับฝากเงินค่าไฟฟ้าค้างชำระของเดือน เม.ย. และ พ.ค. 2544 จากผู้ใช้ไฟจำนวน 2 ราย รวมเป็นเงิน 6,130.53 บาท โดยไม่มีหน้าที่และไม่นำเงินเข้าบัญชี ต่อมาเมื่อ พบช.คุมใบเสร็จรับเงิน เสนอผู้บังคับบัญชาของจ่ายไฟของผู้ใช้ไฟทั้ง 2 ราย และส่งเรื่องให้ผู้รับจ้างบุคคลภายนอกเป็นผู้ตัดมิเตอร์ นายดวง ยังไปขอร้องมิให้ผู้รับจ้างปลดสายและตัดมิเตอร์ โดยอ้างว่าจะนำเงินที่ผู้ใช้ไฟฝากไว้มาชำระให้ กฟจ. แต่ก็มิได้กระทำตามที่กล่าวอ้าง เดือนต่อมาผู้รับจ้างได้รับแจ้งให้ทำการตัดมิเตอร์ แต่ผู้รับจ้างดำเนินการเพียงปลดสายออกเท่านั้น เมื่อนายดวง ทราบ จึงได้ต่อสายให้กับผู้ใช้ไฟทั้ง 2 ราย เพื่อให้ได้ใช้ไฟ แต่ต่อมา กฟจ. จะได้รับเงินค่าไฟฟ้าจากผู้ใช้ไฟทั้ง 2 ราย ครบถ้วนแล้วก็ตาม การกระทำของนายดวง ดังกล่าว ถือได้ว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ทำให้ กฟจ. ได้รับความเสียหาย สมควรให้ลงโทษปลดออกจากงาน

เรื่องที่ 4

นางจิว พบช.3 กฟอ. มีหน้าที่ควบคุมใบเสร็จรับเงินค่าไฟฟ้า ได้แจ้งให้ ตัวแทนเก็บเงินค่าไฟฟ้าจำนวน 4 คนให้นำเงินสดมาซื้อใบเสร็จรับเงินที่เหลือจากการเก็บเงินที่ได้วางใบเตือนแล้ว โดยตัวแทนเก็บเงินแต่ละคนจะได้คำตอบแทนพิเศษ ซึ่งการกระทำดังกล่าวในเมืองต้นมีเจตนาเพื่อให้ไม่มีลูกหนี้ค่าไฟฟ้าค้างชำระ (ตามนโยบายลดลูกหนี้ค่าไฟฟ้าของ กฟอ. ในปี 2543) สำหรับใบเสร็จรับเงินที่ตัวแทนออกเงินซื้อไว้นั้น นางจิว จะเก็บไว้เอง เมื่อผู้ใช้ไฟมาชำระเงินที่สำนักงาน นางจิว ก็จะรับชำระแล้วนำไปเสร็จรับเงินให้กับผู้ใช้ไฟ โดยเงินที่นางจิว รับชำระไว้ก็ยังไม่คืนให้กับตัวแทนเก็บเงิน แต่จะนำมาหมุนเวียนสำหรับซื้อใบเสร็จรับเงินให้กับตัวแทนเก็บเงินในงวดต่อ ๆ ไป ต่อมาปี 2544 เมื่อตัวแทนเก็บเงินส่งเงินเคลียร์ใบเสร็จรับเงินกับนางจิวแล้ว นางจิว ไม่สามารถส่งเงินชำระตัดลูกหนี้และจ่ายคำตอบแทนพิเศษให้ได้ทันทีเหมือนเช่นเคย ต้องรอให้ผู้ใช้ไฟมาชำระที่สำนักงานระยะหนึ่งก่อน จึงจะส่งเงินตัดลูกหนี้ซึ่งใช้เวลาหลายวัน ตัวแทนเก็บเงินจึงได้เปลี่ยนวิธีจากที่เคยนำเงินสดมาให้นางจิว เป็นนำฝากเข้าบัญชี กฟอ. แล้วนำไปนำฝากธนาคารมาเคลียร์กับนางจิว เรื่อยมา จากการเปลี่ยนวิธีส่งเงินดังกล่าวมักได้รับการเร้งรัดจากนางจิว ให้นำเงินสดมาเคลียร์เหมือนเดิม หรือนำเงินสดมาซื้อใบเสร็จรับเงินเพิ่ม หรือเร้งรัดให้ส่งเงินก่อนกำหนดเคลียร์ใบเสร็จรับเงินอยู่เสมอ ตัวแทนเก็บเงินจึงได้ตัดสินใจขอเงินคืนจากนางจิว โดยไม่ประสงค์จะซื้อใบเสร็จรับเงินอีกต่อไป แต่นางจิว ก็ไม่สามารถหาเงินคืนให้กับตัวแทนเก็บเงินได้ นอกจากนี้ยังตรวจพบว่าใบเสร็จรับเงินที่อยู่ในความควบคุมดูแลของนางจิว ไม่มีให้ตรวจนับจำนวน 1,203 ฉบับ เป็นเงิน 857,788.33 บาท โดยจากการตรวจสอบหลักฐานพบว่า นางจิว ได้ปลอมลายมือชื่อของตัวแทนเก็บเงิน

เพื่อรับใบเสร็จรับเงินไปจัดเก็บ แล้วเสนอผู้บังคับบัญชาให้ลงนามอนุมัติ หลังจากที่ถูกตรวจสอบนางจิ๋ว จึงได้นำเงินหยอยเข้าบัญชีเรียบร้อยแล้ว ส่วนเงินของตัวแทน นางจิ๋ว ยังไม่สามารถคืนได้ครบถ้วน

จากการกระทำดังกล่าว ถือว่าเป็นการปฏิบัติงานฝ่าฝืนระเบียบและรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ทำให้ กฟภ. ได้รับความเสียหาย จึงสมควรให้ลงโทษลดอันดับเงินเดือน ลง 2 อันดับ และให้ย้ายไปปฏิบัติงานในหน้าที่อื่น ส่วน หพ.บง. ให้ว่ากล่าวตักเตือนไว้ครั้งหนึ่งก่อน

เรื่องที่ 5

1. นางรมย์ พบช.3 กฟอ. มีหน้าที่ตรวจสอบหน่วยการใช้ไฟฟ้า ทำการปลอมลายเซ็นต์ของผู้บังคับบัญชาในรายงานขออนุมัติแก้ไขใบเสร็จรับเงินค่าไฟฟ้า แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลการจดหน่วยโดยผลการ โดยนำไปรวมรายการจดหน่วยด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์มือถือ (PTC) ของ กฟภ. ที่จดโดยพนักงานจดหน่วยไปลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัว แล้วพิมพ์ใบเสร็จรับเงินปลอมไปเรียกเก็บเงินจากผู้ใช้ไฟ รวม 49 ราย แล้วนำเงินที่เก็บได้ไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว การกระทำของนางรมย์ ดังกล่าวถือว่าการทุจริตต่อหน้าที่การงาน ทำให้ กฟภ. ได้รับความเสียหาย สมควรให้ลงโทษไล่ออกจากงาน แต่เนื่องจากนางรมย์ ได้ถูกลงโทษปลดออกจากงาน ฐานขาดงานติดต่อกันเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรไปแล้ว จึงให้เพิ่มโทษเป็นไล่ออกจากงาน และให้ชดเชยค่าเสียหายต่อ กฟภ. รวมทั้งให้ดำเนินคดีอาญาด้วย

2. นางนันท์ พบช.4 กฟอ. มีหน้าที่ตรวจสอบหน่วยการใช้ไฟฟ้า ได้ทำการร่วมมือกับนางรมย์ แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลการจดหน่วยโดยผลการ โดยปลอมใบเสร็จรับเงินแล้วนำไปเก็บจากผู้ใช้ไฟ จำนวน 6 ราย แล้วนำเงินไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว การกระทำถือว่าการทุจริตต่อหน้าที่การงาน ทำให้ กฟภ. ได้รับความเสียหาย สมควรให้ลงโทษไล่ออกจากงาน และให้ชดเชยค่าเสียหายต่อ กฟภ. รวมทั้งให้ดำเนินคดีอาญาด้วย

3. นายณู ชพ.บง. รักษาการแทน หพ.บง. กฟอ. ในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้น มีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา ปลอมแปลงลายเซ็นต์ผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิดจนเป็นเหตุให้เกิดการทุจริตต่อหน้าที่เป็นเวลานาน ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติงานบกพร่องต่อหน้าที่ ทำให้ กฟภ. ได้รับความเสียหาย สมควรให้ลงโทษตัดเงินเดือน 10 % มีกำหนด 3 เดือน

2. ความผิดเกี่ยวกับมิเตอร์หรือหม้อแปลง

เรื่องที่ 1

นายอา พชง.3 กฟอ. มีหน้าที่รับคำร้องขอติดตั้งมิเตอร์ ตรวจสอบระบบจำหน่าย อยู่เวรแก่กระแสไฟฟ้าขัดข้อง และจดหน่วยไฟฟ้า ช่วงระหว่างเดือน ก.ย. - ธ.ค. 2543 นายอา ไม่ได้ไปทำการจดหน่วยการใช้ไฟฟ้าตามความเป็นจริง แต่ใช้วิธีประเมินหน่วยการใช้ไฟฟ้าขึ้นเอง จนกระทั่งเดือน ม.ค. 2544 ได้มีการสลับสายการจดหน่วยตามคำสั่งของ ผจก. ปรากฏว่าหน่วยการใช้ไฟฟ้าของผู้ใช้ไฟสูงผิดปกติจำนวนมาก ทำให้ผู้ใช้ไฟไม่ยอมชำระค่าไฟฟ้า จากการตรวจสอบ ณ เดือน มี.ค. 2544 มีใบเสร็จรับเงินค่าไฟฟ้าค้างชำระถึง 676 ใบ คิดเป็นเงิน 1,596,845.43 บาท ต่อมาภายหลัง เขตได้ดำเนินการตรวจสอบและปรับปรุงการคิดค่าไฟฟ้าใหม่ตามแนวทางของ กสฟ. แล้ว ปรากฏว่ามีผู้ใช้ไฟค้างชำระถึงวันที่ 24 ต.ค. 2545 จำนวน 503 ราย คิดเป็นเงิน 1,348,026.28 บาท การสอบสวนนายอา ให้การยอมรับว่า ไม่ได้ไปทำการจดหน่วยจริง และยินยอมชดเชยค่าเสียหายที่เกิดขึ้นต่อ กฟอ.

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นว่า นายอา ปฏิบัติงานบกพร่องต่อหน้าที่ ทำให้ กฟอ. ได้รับความเสียหาย และถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติงานด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดทางวินัย สมควรได้รับโทษตัดเงินเดือน 10 % มีกำหนด 3 เดือน และให้รับผิดชอบชดเชยค่าเสียหายที่เกิดขึ้นต่อ กฟอ. ตามข้อบังคับ กฟอ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2545 และตาม พ.ร.บ. ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

เรื่องที่ 2

นายอุ พชง.6 กฟอ. ขณะดำรงตำแหน่ง หรฟ.กฟต. ได้กระทำความผิด คือ เมื่อประมาณเดือน ก.พ. และ ก.ค. 2544 นายอุ ได้รับเงินค่าขอติดตั้งมิเตอร์จากผู้ใช้ไฟ 2 ราย เป็นเงินทั้งสิ้น 13,760.- บาท แล้วไม่ได้ออกใบเสร็จรับเงิน และไม่นำเงินเข้าบัญชี ต่อมาเมื่อผู้ใช้ไฟทั้งสองรายมาติดตาม นายอุ จึงได้นำมิเตอร์ที่เบิกมาทดแทนมิเตอร์ชำรุดของผู้ใช้ไฟรายอื่นไปติดตั้งให้แทน โดยไม่มีการเรียกเก็บเงินค่าไฟฟ้าจากผู้ใช้ไฟทั้ง 2 ราย แต่อย่างใด และจากการตรวจสอบพบว่า มิเตอร์ที่นำไปติดตั้งให้ผู้ใช้ไฟทั้ง 2 รายดังกล่าว มีหน่วยการใช้ไฟขึ้นถึง 820 และ 1,992 หน่วยตามลำดับ ซึ่งปัจจุบันนายอุ ได้นำมิเตอร์ไปติดตั้งให้ผู้ใช้ไฟทั้ง 2 ราย พร้อมทั้งออก มต.3 ให้กับผู้ใช้ไฟถูกต้องตามระเบียบแล้ว ในส่วนของค่าไฟฟ้าที่ต้องเรียกเก็บจากผู้ใช้ไฟ นายอุ ก็ได้เรียกเก็บจากผู้ใช้ไฟทั้ง 2 รายครบถ้วนแล้ว การสอบสวนนายอุ ให้การยอมรับว่าได้กระทำผิดตามที่ถูกกล่าวหาจริง แต่ที่ทำไปก็เนื่องจากมีความจำเป็นต้องนำเงินไปชำระหนี้เงินกู้เนื่องจากน้องชายประสบอุบัติเหตุ และต้องรับภาระเลี้ยงดูบุตรและมารดา การกระทำดังกล่าวถือว่าปฏิบัติงานฝ่าฝืนระเบียบ ทำให้ กฟอ. ได้รับความเสียหาย สมควรให้ลงโทษลดอันดับเงินเดือน ลง 1 อันดับ

3. ความผิดเกี่ยวกับยานพาหนะ

เรื่องที่ 1

นายเกียรติ พชง 4 ผกส.กฟภ. ได้รับคำสั่งด้วยวาจาจาก ผ.กส. ให้ขับรถยนต์ กฟภ. แทน พชร. (เนื่องจาก พชร. ไปติดต่อซื้ออะไหล่) เพื่อบรรทุกอุปกรณ์ไฟฟ้าและลูกจ้างออกไปปฏิบัติงาน หลังจากปฏิบัติงานเสร็จ นายเกียรติ จึงได้ขับรถยนต์เดินทางกลับ เมื่อมาถึงบริเวณทางโค้ง เวลาประมาณ 13.00 น. ได้เกิดฝนตกถนนลื่นถนนเป็นทางโค้ง นายเกียรติ ได้ขับรถยนต์ด้วยความเร็วประมาณ 60 กม./ชม. ได้มีสุนัขวิ่งตัดหน้าอย่างกระชั้นชิด จึงได้แตะเบรก ทำให้รถยนต์เสียหลัก แล่นเข้าข้างทางซ้ายมือ และเกิดอุบัติเหตุ รถยนต์พุ่งขึ้นบนทางเท้าเฉี่ยวชนกันเสาบ้านของบุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย 3 หลัง รถจักรยานยนต์และรถยนต์บุคคลภายนอกที่จอดอยู่ได้รับความเสียหาย คิดเป็นเงิน 113,628.61 บาท ส่วนรถยนต์ กฟภ. ได้รับความเสียหายเป็นเงิน 45,000.-บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 158,628.61 บาท

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นเห็นว่า อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเกิดจากการที่นายเกียรติ เดินทางไปปฏิบัติงานให้กับ กฟภ. ถือได้ว่าประสบอุบัติเหตุเนื่องจากการปฏิบัติงานให้กับ กฟภ. แต่เนื่องจากขณะเกิดเหตุมีฝนตกและเป็นทางโค้ง นายเกียรติ ควรเพิ่มความระมัดระวังในการขับรถยนต์ให้มากยิ่งขึ้น โดยการลดความเร็วลง อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจึงถือได้ว่าเป็นจากความประมาทเลินเล่อของนายเกียรติ แต่ยังไม่ถึงขั้นร้ายแรง จึงสมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์ และไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายต่อกฟภ. ตามข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2545 และตาม พ.ร.บ.ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

4. ความผิดเกี่ยวกับการใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์

เรื่องที่ 1

นายสม พบข. 3 (คุมผู้ใช้ไฟรายใหญ่) กฟภ. มีหน้าที่นำหน่วยการใช้ไฟที่พนักงานช่างได้จดหน่วยมาให้ ไปทำการคำนวณหน่วยการใช้ไฟเพื่อส่งพิมพ์ใบเสร็จรับเงิน แต่สำหรับรายบริษัทเกษม นายสม ไม่ดำเนินการตามหน้าที่ดังกล่าว กลับดำเนินการคำนวณหน่วยการใช้ไฟฟ้าขึ้นเองโดยพลการ และเป็นการคำนวณหน่วยขึ้นเองน้อยกว่าความเป็นจริงจำนวนมาก ซึ่งนายสม เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือน เม.ย. 2539 – ส.ค. 2544 ต่อมาเมื่อมีการสืบเปลี่ยนหมุนเวียนผู้ทำหน้าที่คุมผู้ใช้ไฟรายใหญ่ จึงพบว่า มีหน่วยการใช้ไฟค้างสะสมในมิเตอร์ที่ไม่ได้เรียกเก็บเงินจากผู้ที่ใช้ไฟ เป็นจำนวน 1,098,032 หน่วย คิดเป็นเงินทั้งสิ้น 5,277,248.69 บาท การสอบสวนนายสม ให้การยอมรับว่าได้กระทำผิดตามที่ถูกกล่าวหาจริง แต่พยานหลักฐานไม่สามารถยืนยันว่านายสม ได้กระทำไปเพื่อแสวง

หาผลประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ อันจะถือว่าเป็นการกระทำทุจริตต่อหน้าที่ แต่การกระทำถือว่าเป็นการจงใจทำให้ กฟภ. ได้รับความเสียหาย รายงานเท็จ และปฏิบัติงานฝ่าฝืนระเบียบ ทำให้ กฟภ. ได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง สมควรให้ลงโทษไล่ออกจากงาน และให้ชดใช้ค่าเสียหายต่อ กฟภ. เป็นเงิน 5,277,248.69 บาท

เรื่องที่ 2

1. นางจิรา ทำหน้าที่พนักงานบัญชีรับรายได้ทั่วไป จ่ายเงินตามใบสำคัญจ่ายทุกประเภท และคุมทะเบียนเงินประกัน ได้กระทำความผิดดังนี้

1.1 น.ส.วาสนา พนักงานบริษัท ได้รับมอบหมายให้นำเงินค่าไฟฟ้าประจำเดือน ก.ค. 2544 จำนวน 4,527,711.59 บาท ไปชำระที่ กฟอ. พร้อมดอกเบี้ยที่ชำระเป็นค่าไฟฟ้าล่าช้า 4 วัน (กำหนดชำระไม่เกินวันที่ 20 ส.ค. 2544) จำนวนเงิน 7,442.81 บาท นางจิรา เป็นผู้รับเงินและออกใบเสร็จรับเงินให้กับ น.ส.วาสนา ต่อมานางจิรา ได้ขอยืมใบเสร็จรับเงินค่าดอกเบี้ยฉบับดังกล่าว กลับคืนไป โดยอ้างว่าใบเสร็จรับเงินไม่เรียบร้อยต้องนำไปแก้ไข ซึ่งปรากฏว่านางจิรา ได้ทำการยกเลิกใบเสร็จรับเงินฉบับดังกล่าว และนำเงินไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว เมื่อมีการตรวจพบ นางจิรา จึงนำเงินเข้าบัญชี

1.2 ผู้ใช้ไฟราย น.ส.สุมิน ได้นำเงินค่าประกันการใช้ไฟฟ้า ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ พร้อมค่าติดตั้งมิเตอร์ รวมเป็นเงิน 16,004.50 บาท ไปชำระที่สำนักงาน กฟอ. โดยนางจิรา เป็นผู้รับเงินและออกใบเสร็จรับเงินให้แต่นางจิรา ได้เขียนชื่อในใบเสร็จรับเงินผิด เป็น “นางสาวสุมิน” เมื่อ น.ส.สุมิน ทักท้วงนางจิรา จึงขอรับใบเสร็จรับเงินกลับคืน โดยแจ้งว่าเมื่อทำการแก้ไขและออกใบเสร็จรับเงินให้ใหม่แล้ว จะนำไปให้ น.ส.สุมิน ด้วยตนเอง แต่ปรากฏว่านางจิรา ได้ทำการยกเลิกใบเสร็จรับเงินทั้ง 2 ฉบับดังกล่าว โดยไม่ได้แจ้งให้ผู้ใดทราบ และไม่ได้นำเงินเข้าบัญชีในวันนั้น แต่กลับนำเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว โดยอ้างว่านำเงินดังกล่าวไปเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลและรักษามารดาซึ่งป่วยเป็นอัมพาตอยู่ในขณะนั้น ปัจจุบันนางจิรา ยังไม่ได้นำเงินเข้าบัญชีแต่อย่างใด

1.3 ผบง.กฟอ. ได้ทำการตรวจนับเงินคงเหลือเพื่อนำส่งคณะกรรมการตรวจนับเงินสดประจำวัน ปรากฏว่ามียอดเงินสดคงเหลือที่อยู่ในความรับผิดชอบของนางจิรา ขาดไปจำนวน 36,068.88 บาท จึงได้รายงานเสนอต่อผู้บังคับบัญชา ต่อมานางจิรา จึงได้นำเงินที่ขาดบัญชีดังกล่าว เข้าบัญชีครบถ้วน กรณีนี้คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเชื่อว่านางจิรา ได้นำเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว

1.4 นายจำเนียร ตัวแทนของโรงเรียน ได้ขอคืนเงินค่าประกันการใช้ไฟฟ้าชั่วคราว จำนวน 49,500.-บาท โดยมาติดต่อกับนางจิรา ที่ กฟอ. และนางจิรา ได้ให้นายจำเนียร ลงลายมือชื่อ ผู้รับเงินในใบสำคัญจ่ายเงิน หลังจากมีการอนุมัติให้จ่ายเงินคืนเมื่อวันที่ 18 ก.ค. 2544 แล้ว นางจิรา ได้นำเงินดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว ต่อมานายจำเนียร ได้พยายามติดต่อขอรับเงินกับนางจิรา หลายครั้ง แต่ได้รับการบ่ายเบี่ยงโดยตลอด นายจำเนียร จึงมีหนังสือถึง ผจก. เพื่อขอเงินค่าประกัน การใช้ไฟฟ้าคืน ปัจจุบันนางจิรา ก็ยังไม่ได้คืนเงินให้นายจำเนียร แต่อย่างใด

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นว่า การที่นางจิรา นำเงินค่าดอกเบี้ยจำนวน 7,442.81 บาท ของบริษัท เงินค่าประกันการใช้ไฟฟ้าพร้อมค่าธรรมเนียมในการติดตั้งมิเตอร์ของผู้ใช้ไฟราย น.ส.สุมิน จำนวน 16,004.50 บาท และนำเงินรายได้ประจำวันของ กฟภ. ที่อยู่ในความรับผิดชอบจำนวน 36,068.88 บาท ไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว เมื่อถูกตรวจพบ นางจิรา จึงนำเงินค่าดอกเบี้ยของบริษัท และเงินรายได้ประจำวันของ กฟภ. เข้าบัญชี (ส่วนเงินค่าประกันพร้อมค่าธรรมเนียมจำนวน 16,004.05 บาท ยังไม่ได้นำเข้าบัญชี) การกระทำถือว่าการทุจริตต่อหน้าที่ ทำให้ กฟภ. ได้รับความเสียหาย ส่วนกรณีที่นางจิรา นำเงินค่าประกันการใช้ไฟฟ้าชั่วคราว จำนวน 49,500.-บาท ของ ผู้ใช้ไฟรายโรงเรียน ไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว แม้ว่าเงินดังกล่าวจะเป็นเงินของผู้ใช้ไฟก็ตาม (ผู้ใช้ไฟลงชื่อรับเงินไว้ในใบสำคัญจ่ายเงินไว้แล้ว) แต่การกระทำถือว่าการประพฤติดังกล่าว ร้ายแรง ทำให้ กฟภ. ได้รับความเสียหายและเสื่อมเสียชื่อเสียง การสอบสวนนางจิรา อ้างว่า ได้นำเงิน ไปใช้เป็นค่ารักษาพยาบาลมารดาที่ป่วย แต่จากการตรวจสอบหลักฐานการเบิกจ่ายปรากฏว่า การเบิก ค่ารักษาพยาบาลมารดาของ นางจิรา เป็นการเบิกโดยโรงพยาบาลที่ทำการรักษามารดานางจิรา จาก กฟภ. โดยตรง ดังนั้นข้อกล่าวอ้างของนางจิรา จึงไม่อาจรับฟังได้ ประกอบกับนางจิรา เคยถูกลงโทษ ความผิดลักษณะเดียวกันนี้มาแล้ว โดยลดอันดับเงินเดือนลง 2 อันดับ และลดโทษจากค่าสั่งดังกล่าว เป็นตัดเงินเดือน 10 % มีกำหนด 2 เดือน ความผิดในกรณีนี้จึงสมควรลงโทษไล่ออกจากงาน และ ให้ชดเชยค่าเสียหายเป็นเงิน 16,004.50 บาท ต่อ กฟภ. พร้อมทั้งให้ดำเนินคดีทางอาญาด้วย

2. นายศักดิ์ ชผ.บง. รักษาการแทน ผผ.บง. กฟอ. มีหน้าที่ดูแลการปฏิบัติงานด้านบัญชี และการเงิน แต่มิได้มีการตรวจสอบการปฏิบัติงานของพนักงานในแผนก โดยเฉพาะการใช้ใบเสร็จ รับเงินของ กฟภ. ทำให้มีการลงนามในใบเสร็จรับเงินทั่วไปไม่ถูกต้องตามระเบียบของ กฟภ. มาโดยตลอดเป็นเวลานาน ทำให้มีการกระทำทุจริตได้ง่ายและบ่อยครั้ง ถือว่าขาดความรอบคอบในการ ปฏิบัติงาน อันเป็นการบกพร่องต่อหน้าที่ ทำให้ กฟภ. ได้รับความเสียหาย สมควรลงโทษภาคทัณฑ์

เรื่องที่ 3

ในการจัดซื้อวัสดุก่อสร้างฐานรากสายส่ง 115 เควี. ช่วงบริเวณสถานีไฟฟ้าแรงสูง นายสม วงศ.5 มีหน้าที่ประสานงานการก่อสร้าง ได้ติดต่อกับบริษัท เนื่องจากร้านนี้มีราคาวัสดุต่ำกว่าร้านอื่น มาก โดยนายสม ขอให้บริษัทบวกราคาวัสดุก่อสร้างเพิ่มขึ้นอีกประมาณร้อยละสิบถึงร้อยละยี่สิบของ ราคาขายจริง และให้บริษัทจ่ายเงินส่วนที่บวกเพิ่มขึ้นให้กับนายสม ส่วนบริษัทรับเฉพาะราคาวัสดุ ก่อสร้างที่ขายจริง พร้อมกับมีข้อตกลงกันว่า หากราคาขายตามภาวะตลาดสูงกว่าราคาที่เสนอขายให้กับ กฟภ. บริษัทก็จะเรียกเก็บเงินจากนายสม ซึ่งมีการทำหนังสือสัญญาซื้อขายวัสดุก่อสร้างระหว่าง กฟภ. กับบริษัท จำนวน 2 ฉบับ คิดเป็นเงินค่าวัสดุก่อสร้างที่บริษัทเบิกจาก กฟภ. เป็นเงิน 10,032,184.- บาท แต่ส่งวัสดุก่อสร้างให้ กฟภ.จริง เป็นเงิน 8,721,277.65 บาท จึงเป็นยอดเงินที่ กฟภ. ต้องจ่าย มากกว่าวัสดุก่อสร้างที่ได้รับจริงเป็นเงิน 1,310,906.35 บาท ส่วนนายสม ได้รับเงินค่าบวกราคาวัสดุ ก่อสร้างเพิ่มขึ้นจากบริษัทตามข้อตกลง เป็นเงิน 2,315,652.- บาท ต่อมาบริษัทได้จ่ายเงินคืนเป็นค่า วัสดุก่อสร้างที่ยังส่งให้ กฟภ. ไม่ครบถ้วน เป็นเงิน 78,156.- บาท จึงเหลือยอดเงินที่ กฟภ. ได้รับ ความเสียหาย เนื่องจากต้องจ่ายเงินมากกว่าวัสดุก่อสร้างที่ได้รับจริง เป็นเงิน 1,232,750.35 บาท

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นว่า การกระทำของนายสม เป็นการทุจริตต่อหน้าที่การงาน ทำให้ กฟภ. ได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดทางวินัย สมควรลงโทษไล่ออกจากงาน และให้ ชดเชยค่าเสียหายเป็นเงิน 1,232,750.35 บาท ต่อ กฟภ. พร้อมทั้งให้ดำเนินคดีทางอาญาด้วย

5. ความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหน้าที่การงาน

เรื่องที่ 1

นายสุ พงษ์.3 กฟภ. ได้รับมอบหมายงานจากผู้บังคับบัญชาแล้วไม่มีความรับผิดชอบ ในการทำงาน ปฏิบัติงานไม่เต็มเวลาโดยไม่มีสาเหตุ ไม่ตั้งใจทำงานและถูกตักเตือนจากผู้บังคับบัญชา หลายครั้ง เมื่อผู้บังคับบัญชาได้เปลี่ยนหน้าที่การปฏิบัติงานใหม่ ในช่วงแรกก็ทำงานไปด้วยดี แต่ต่อมา ก็ทำบ้าง ไม่ทำบ้าง จนได้รับการตักเตือนและถูกรายงานผลการปฏิบัติงานที่ไม่เหมาะสมดังกล่าว นายสุ ก็ไม่ปรับปรุงหรือพัฒนาตัวเองให้ดีขึ้น และจากการตรวจสอบการลาป่วยตั้งแต่ปีงบประมาณ 2542 – 2545 พบว่า นายสุ ได้ลาป่วยเป็นจำนวนมาก คือ 35 วัน, 49 วัน, 27.5 วัน และ 36.5 วัน ตามลำดับ นอกจากนี้ นายสุ เคยถูกงดการเลื่อนอันดับเงินเดือนประจำปีมาแล้ว รวม 10 ปี เคยถูก ลงโทษตัดเงินเดือน 10 % มีกำหนด 1 เดือน กรณีจดหน่วยไม่เป็นไปตามความจริงในปี 2532 เคยถูกทำทัณฑ์บนเนื่องจากบกพร่องต่อหน้าที่ในการจดหน่วยทำให้เกิดความเสียหายต่อ กฟภ.ในปี 2536 เคยถูกลงโทษตัดเงินเดือน 10 % มีกำหนด 3 เดือน กรณีไม่ตั้งใจปฏิบัติงานในปี 2537

ประกอบกับตามหลักฐานเอกสารของโรงพยาบาล ได้แจ้งผลการวินิจฉัยโรคว่า เป็นโรคตับอักเสบเรื้อรัง เนื่องจากคั่งสุรามาานไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้

จากพฤติกรรมดังกล่าวเห็นว่า เป็นผู้หย่อนความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่การงาน ไม่อุทิศเวลาให้แก่หน้าที่การงาน และไม่ตั้งใจปฏิบัติงาน หากจะให้ปฏิบัติงานต่อไปอาจจะทำให้ กฟภ. ได้รับความเสียหาย จึงเห็นสมควรให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่โดยการให้ออก

6. ความผิดเกี่ยวกับพัสดุ

เรื่องที่ 1

นายชา พดง.3 ผพด.กฟภ. มีหน้าที่ควบคุมดูแลการเบิกจ่ายพัสดุประเภทอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงานต่าง ๆ โดยจัดเก็บอุปกรณ์ทั้งหมดไว้ในอาคารคลังพัสดุ และนายชา จะเป็นผู้รับผิดชอบถือบัญชีจาก การตรวจสอบพัสดุเมื่อวันที่ 1 มิ.ย. 2544 พบว่า มีพัสดุอุปกรณ์ที่อยู่ในความรับผิดชอบของนายชา ขาดบัญชี จำนวน 4 รายการ คิดเป็นเงิน 76,305.50 บาท การสอบสวนนายชา ให้การยอมรับว่าอุปกรณ์ที่ขาดบัญชีทั้ง 4 รายการ เกิดจากการที่ตนเองมองดูตัวเลขในใบเบิกอุปกรณ์ไม่ชัดเจนจึงทำให้จ่ายผิดพลาด โดยจ่ายอุปกรณ์มากกว่าจำนวนที่มีการเบิกจ่ายจริง ซึ่งไม่ทราบว่าผิดพลาดมาตั้งแต่เมื่อใด ตนจึงทำหลักฐานปกปิดไว้ให้ดูครบ ด้วยการนำไม้เป็นมิเตอร์มารองหนุนลวดอลูมิเนียมแบนและกลม ไว้ให้มีความสูงเท่ากับกองลวดอลูมิเนียมแบนและกลมที่ไม่มีไม้เป็นมิเตอร์รองอยู่ แล้วนำกองลวดอลูมิเนียมที่ไม่มีไม้เป็นมิเตอร์รองวางไว้ด้านนอกล้อมกองลวดอลูมิเนียมที่มีไม้เป็นมิเตอร์รอง ซึ่งถ้าไม่มีการนำลวดอลูมิเนียมที่ล้อมไว้ด้านนอกออก ก็จะไม่สามารถตรวจพบว่า มีพัสดุอุปกรณ์ขาดบัญชี และไม้เป็นมิเตอร์ที่นำมารอง ล้วนเป็นไม้เป็นที่ชำรุดไม่ผ่านการตรวจนับ จึงไม่มีไม้เป็นขาดหายจากบัญชีสำหรับพัสดุอุปกรณ์ขาดบัญชีดังกล่าว นายชา มิได้ทำรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ นอกจากนั้นในการทำรายงานการตรวจนับพัสดुरายเดือน นายชา จะรายงานว่าครบทุกครั้ง

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นว่า นายชา ปฏิบัติงานบกพร่องต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย โดยการจ่ายอุปกรณ์ผิดพลาด ทำให้มีอุปกรณ์ขาดหายสะสมจากบัญชีเป็นเวลานานและเป็นจำนวนมาก และเมื่ออุปกรณ์ขาดหายจากบัญชีแล้ว ยังสร้างหลักฐานเท็จปกปิด เพื่อให้ดูว่าอุปกรณ์ยังอยู่ครบถ้วนตามจำนวน โดยไม่รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ การกระทำดังกล่าวถือได้ว่า เป็นการปฏิบัติงานบกพร่องต่อหน้าที่ และฝ่าฝืนระเบียบ และจากการจ่ายอุปกรณ์ไม่รอบคอบ ขาดความระมัดระวังทำให้ อุปกรณ์ขาดหายจากบัญชีเป็นจำนวนมาก ถือว่าเป็นการปฏิบัติงานด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ทำให้ กฟภ. ได้รับความเสียหาย สมควรให้ลงโทษทางวินัยลดอันดับเงินเดือน ลง 1 อันดับ และให้ชดใช้ค่าเสียหายต่อ กฟภ. เป็นเงินจำนวน 76,305.50 บาท

7. ความผิดเกี่ยวกับการบังคับบัญชา

เรื่องที่ 1

นางออง ชฟ.ชง.กฟอ. ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด ตามข้อกล่าวหาประเด็นที่ 1 คือ กรณีมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในตำแหน่งบังคับบัญชา โดยใช้วาจาที่ไม่เหมาะสมและแสดงความไม่พอใจเมื่อผู้บังคับบัญชาสั่งการหรือมอบหมายให้ โดยการพูดบ่นหรือแสดงกิริยากระแทกแฟ้มหรือเอกสารลงบนโต๊ะ และตามข้อกล่าวหาประเด็นที่ 2 กรณีไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบของ กฟภ. โดยไม่จัดทำแผนการจดหน่วยและแผนการเก็บเงิน และการโอนเงินรายได้เข้า กฟภ. ส่วนกลาง ไม่เป็นไปตามนโยบายของ กฟภ. โดยมียอดเงินคงเหลือเกินความจำเป็น นั้น จากการตรวจสอบหลักฐานและเอกสารในประเด็นที่ 1 และ 2 แล้วเห็นว่า พยานหลักฐานที่มีอยู่ยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาความผิดของนางออง ในประเด็นดังกล่าวได้

ส่วนข้อกล่าวหาตามประเด็นที่ 3 กรณีแสดงความกระด้างกระเดื่องต่อผู้บังคับบัญชา กล่าวคือ เมื่อนางออง ถูก ผจก. ทักท้วงเรื่องการโอนเงินไปส่วนกลาง ซึ่งได้รับการทักท้วงจาก สตภ. นางออง ได้แสดงความก้าวร้าวโดยโยนเช็ก พร้อมสมุดทะเบียนคุมเช็กใส่ ผจก. นั้น จากการตรวจสอบพยานหลักฐานน่าจะเชื่อว่านางออง ได้กระทำการดังกล่าวจริง ซึ่งถือได้ว่าเป็นการแสดงกิริยาก้าวร้าว และกระด้างกระเดื่องต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นความผิดทางวินัย แต่ความผิดยังไม่ถึงขั้นถูกลงโทษ ตัดเงินเดือน ฉะนั้น การที่เขตได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนนางออง 10 % มีกำหนด 2 เดือน ไปแล้ว จึงเป็นการลงโทษหนักเกินกว่ากรณีกระทำผิด จึงให้เปลี่ยนแปลงโทษนางออง จากเดิมโทษตัดเงินเดือน 10 % มีกำหนด 2 เดือน เป็นให้ส่งโทษภาคทัณฑ์ และให้ย้ายนางออง ไปปฏิบัติงานที่อื่น

8. ความผิดในเรื่องอื่น ๆ

เรื่องที่ 1

นายก้อง หัวหน้าแผนก มีหน้าที่ควบคุมดูแลงานสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ของแผนก ได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือบริษัท กรีน และบริษัท เอส ได้รับงานจัดทำสติ๊กเกอร์และหนังสือกับ กฟภ. โดยไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบังคับ กฟภ. ว่าด้วยการจ้าง พ.ศ. 2543 นอกจากนี้ยังเรียกร้องขอรับเงินส่วนแบ่งจากบริษัท กรีน จำนวน 80,000.-บาท และบริษัท เอส จำนวน 23,000.-บาท โดยมีขอบ แม้ว่า นายก้อง จะยังไม่ได้รับเงินดังกล่าวจากบริษัททั้งสองแห่งก็ตาม แต่การกระทำของนายก้อง ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติงานฝ่าฝืนระเบียบ ทำให้ กฟภ. ได้รับความเสียหาย และเสื่อมเสียชื่อเสียง อันเป็นความผิดทางวินัย สมควรได้รับโทษตัดเงินเดือน 20 % มีกำหนด 1 เดือน

เรื่องที่ 2

นายพงษ์ พงษ์.3 กฟอ. ถูกตำรวจจับกุมและแจ้งข้อหาว่ามียาเสพติด (เฮโรอีน) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย กฟอ. จึงมีคำสั่งพนักงานนายพงษ์ ศาลจังหวัด (ศาลชั้นต้น) มีคำพิพากษาจำคุกตลอดชีวิต ในข้อหาขายยาเสพติดประเภท 1 (เฮโรอีน) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยฝ่าฝืนกฎหมาย ต่อมาศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาขึ้นตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ คดีถึงที่สุดแล้ว ถือว่านายพงษ์ กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษไล่ออก